

Eve Andre ja Sergei Upkini kahekõne tõstis saalis temperatuuri keemiskraadideni. PEETER LANGOVITS

„Postimees“, 8. IX 2000

Jazzballett viib sõltuvusse

Russell Adamson tõi Estoniasse värsked tuuli

"Postimees", 8. IX 2000

Jazzballett viib sõltuvusse

Russell Adamson tõi Estoniasse värskaid tuuli

KRISTIINA GARANCIS

tantsukriitik

Koreograaf Russell Adamsoni tantsuteoses «In the Mood with Duke», mis kolmapäeval esietenduseseni jõudis, oli selgelt märgata mustanahaliste etnilise modernitantsu juhtkujude mõjutusi.

Oli selleks siis Pearl Primuse hoiak, kes mustanahaliste kultuurile omast virtuoossust ja väärikust rõhutanud, Katherine Dunhamile iseloomulikud laenuklässikalisele tantsule, Limóni tehnika või Kariibi rahvaste tantsuvõtted.

Kõige enam oli aga märgata alvinaileylikku taotlust pakkuda vaatajale meelelahutust, mitte igavat, liigrafineeritud ja keerulist tantsukudet.

Leping Alvin Ailey'ga

Tõmmu tantsija-koreograaf Alvin Ailey, mees, keda Russell Adamson oma vaimseks eeskujuks peab, on Duke Ellingtoni muusikale loonud kaks lavastust: «Karje» (1971) ja «Õine olend» (1975).

Ailey tantsustiili omapäraks olevat olnud arabeskide ja pikade, kaugele ulatuvate joonte lembus, käte võbelevad liigutused ja harmoonilises unisoonis tants. Seda kõike, lisaks meheliiku ja naiseliiku alge tugevat rõhutamist nii kostüümides kui kehakeeles, võis jazzballetist «In the Mood with Duke» oht-rasti leida.

Huumor, emotsionaalne pingeline, lihased ja jõuline tantsustiil sööbis silma võrkkesta. Mehed olid tugevad isased, macholikult jõhkradki, naised aga lebed, leplikud ja õrnad,

kes liikusid laval erinevaid suhtelugusid vestes ja oma monoloogide vahetult ning ehedalt publikusse paisates.

Flirt selle amorfse tujuka massiga oligi põhitaotlus, mis lavalt vastu vaatas, ehk siis teadlik võrgutuspuud ja valmidus võrgutatud saada.

Rahvusoperis iseseisvaks õhtuks kujunenud uusaastaballeti tantsukava oli saanud juurde Hedvig Hansoni, kelle sensuaalne hää ja stiilitunnetus olid pärit Duke Ellingtoni ja jazz maailmast, maneerlik kehakõne jälle kui mõne B-kategooria filmidii-va võtete garderoobist.

Hanson taandus aga pärast paari soololaulu tagalavale pilimeeste elavasse seltskonda.

Värsked ja kirgliku puhangu paiskus publikusse esimene annus tantsu, mis oli end kokku seganud klassikalisest balletist ja jazzitantsust.

Ühe hingetõmbega esitatud elegantset lohakas tantsunumber tõstis Daniel Kirspuu tumedast tähti siravast lavataustast esile, tuues heledalt, nagu ülikond ta seljas, välja tantsija võimed, stiilitaju ja poisiliku bravuursuse.

Estonia noortesse tantsijatesse süstis jazzirütm ennenägematult naksakust, temperamentsust ja hoogu. Säraavad silmad, sädemeid täksivad kontsad, lendlevad käed ja kleidihõlmad tekitasid tunde maailmast kui karussellist, mis üha kiiremini keerleb ja kogu ümbritseva endasse haarab. Professionaalsete muusikute mängu-nauding suurendas jazzidopin-ge annuse kestust.

Adamson naaseb kevadel

Estonia tantsijaid tantsis rühmiti ja üksikult lavale ja ära. Igaühel oli võimalus demonstreerida isiklike võtete kaskaadi ja segmente tantsuühtidest ning soolodest. Eve Andre ja Sergei Upkini meisterliku kahekõne ajaks oli temperatuur laval ja publikuruumis tõusnud keemiskraadideni.

Olen kindel, et sõltuvus jazzist ja esmakordselt Eestis etendunud jazzballetist tekkis isegi sellega esimest korda kokku puutujal ning see kestab ja nõuab uut annust. Juba kevadel kavatseb Russell Adamson tagasi pöörduda ja balletile järje teha. Tasub oodata.

Jazzballeti esietendus

Russell Adamson

«In the Mood with Duke»

Koreograaf, dekoratsiooni- ja kostüümikunstnik Russell Adamson. Tantsivad Eve Andre, Oksana Titova, Seili Loo-rits, Helen Org, Olga Rjabikova, Eve Mutso, Sergei Upkin, Daniel Kirspuu, Oleg Ostanin, Andrus Laur, Anatoli Arhangelski. Kvintett Ženja Gimeri juhtimisel, vokaalsolist Hedvig Hanson

Estonia teatris 6. septembril